

OCR:

Библиотека святоотеческой литературы
<http://orthlib.ru>

(л. ۷۸ ۷۹.)

[гл. ۱] СЛУЖБА ОБЩА

ПРЕБНОМЧИКЪ ЕДИНОМЪ.

Венчаръ,

на Гдѣ возвѣахъ, стихіи, глаголъ.

Подобенъ: Триднѣвнъ:

Подвиги мѣдрагѡ постника, * и бѣлѣзни вонна христова *
восхвалѧюще по добрѣ вѣрнїи, * возопѣмъ гдѣви: * тогѡ
мѣтвамъ христѣ вѣже, * ѿ всѣкѹмъ вѣды и земли насъ.

Дасълъ тѣ ѿ всѣхъ мнозъ мѣръ предоблѣи, * бѣрю прешедшъ тѣ
лютыихъ, * прѣбнѣ ог҃че, юмкъ, * непобѣдимыи вонна, * и
мѣтвенниче ѿ хвалѧющъ тѧ.

Пострадалъ єсѧ мѣдре закони, * и быль єсѧ премѣдре изъ бѣгъ, *
іакѡ дѣгіи домъ тѣ мѣнче, * всѣческихъ содѣтелю, и гавиласъ
єсѧ бѣгунъ, * сѣтѣло црквино, * прѣбныихъ оудобреніе.

Слава, и наинѣ, бѣгуроднченъ:

Бѣо дѣо чѣла, молисѧ гдѣи, * іакѡ да мѣтвамъ твоимъ *
подасъ дѣшамъ нашымъ грѣхѡвъ ѿставленіе, мѣръ и вѣлию
мѣть.

Крестобѣгуроднченъ: На дреѣвѣ жибѣтъ нашъ зрячи, всенепорочнаѧ
бѣа вислающа, мѣрскы рѣдѧющи вопійла єсѧ: еїе моя, и вѣже моя,
єпсѧ любовию поюющыѧ тѧ.

ѢЩЕ ІМАТЬ, САМОГЛАСЕНЪ. СЛАВА, ГЛАСЪ Ё:

Прѣбнє ѡтче, не дѣлъ єсні сиа ѡчіма твоіма, ни вѣждома твоіма дреманії, дондеже дѣшь и тѣло ѿстрасстей свободилъ єсні, и сеbe оготовалъ єсні да жилище: пришедъ бо христоргъ со ѡцемъ, ѡбнітель въ теснѣ сотвори, єдиногѹшия тѣцы благодать пріимъ, великопроповѣдниче прѣбнє, моліся лъ дѣшальз нашнхъ.

(л. рѣ)

Ѣ НЫІНЪ, ЕГОРОДНЧЕНЪ:

Блжімъ тѧ ешь дѣо, и славимъ тѧ вѣрнїи по дольз, градъ непоколебимыи, стѣнз нєшборнмѹю, твердѹю предстѣльници, и прнбѣжнице дѣшъ нашнхъ.

КРТОБЕГОРОДНЧЕНЪ.

Подобенъ: Блжімъ тѧ:

Зрѣши дреѣле ѿгнца свое, дѣо мѣни всевѣжениаа ѡтроковица, на крѣзъ возвѣженна, вониаше илезлщи: оўвы мѣнѣ, сиѣ мої, какѡ оўмираеши, бѣзъ єстествомъ сыйи бе земергени;

ѢЩЕ ПРАЗДНЧЕШИ ИЗ ПОЛУЕЛЕЕМЪ, ГЛАГОЛИ ЕГОРОДНЧЕНЪ ВОСКРНІЙ: ВЪ ЧЕРМНІЕМЪ МОРН:

ВХОДЪ. Прокіменъ днѣ.

Чтѣнія го мѣнческа, [пісана въ концѣ книги сеѧ].

На стихіи стихіи, гласъ ѿ.

Подобенъ: Всехвѣльни мѣнци:

Прѣхвѣльне, ѿмкъ, * твоѣ житїе возложилъ єсні, * добродѣтелей попеченїе, * пѣснослѣдемъ бо вѣрнїи, * вѣрою христу похвалиютъ,

* твоими покарлющеся оұчении: * һмже оұтварднитися въ мірѣ,
* предстоѧ оұмоли бжественнаго дхя.

Стихъ: Чтила пред гдемъ смерть прпеныхъ єгѡ.

Бѣодъновенне мчнче, һмкъ, * твоѧ житіе ѹбѡ рѣно ѧглошъ,
* земнімъ ѡблѣниѧ: * нѣнімъ же ѧкѡ блговоннаѧ жерть,
* һ добре қадило, * твоѧ һисовѣданіе принесеѧ. * һ нынѣ моліѧ,
* да ровати душамъ нашымъ * міръ һ вѣлию мѣть.

Стихъ: Блжениз мѣжъ вояниѧ гдѣ, въ заповѣдехъ єгѡ вогожуетъ
сѣла.

Пребогатыи, һмкъ, спастеи побѣдитель вѣзвъ, * мѧчитель
побѣдилъ єси: * вѣнценосци мъ синковитъ блжение, * ѡ вѣхъ
поминай совершающи хъ твою память, * һ нынѣ ѧртъ моліѧ, *
да ровати душамъ нашымъ * міръ һ вѣлию мѣть.

Слава, гласъ:

Посоїемъ дхобиымъ прпеномчнче, һмкъ, побѣдивъ врага
противнаго, ѧкѡ вони непобедимъ, Ӧрджиємъ вѣры, тьмы
мысленныѧ єдішпы сѣклъ єси, һ совершиевъ Законъ пѡдвенгъ
(л. ѡв. ѡв.) твоихъ, со вѣми спрѣтотерпче вѣнчальса єси ліки,
прпене һ пребогате.

И нынѣ, егородинченъ:

Избѣви наизъ ѿ нѣждѣ нашихъ мѣни ѧртъ бѣ, рождшиѧ вѣхъ
творца, да вси зовемъ ти: радиѧ, єдино предстательство душъ
нашихъ.

Крестоегородинченъ.

Подобенъ: ѧкѡ добла:

Распинáема ви́даши, * һ въ рéбра проекодáема копíемъ, * пречтла, хртà члвческомуца, * плáчущи вспомиши: * чтò сиे си мóй; * чтò тесбè неблагодárни людие воздáша, * вмѣстя таже отворилъ єсн дáбралъ һмъ, * һ тщишися везчадствовати мѧ вселюбезнѣши; * днвлюса блгодарбнє * твоемъ вольномъ расплтию.

Тропарь во оұстакѣ.

Аще ли икона оұстака, глаголи сеи тропарь, гласъ һ:

Въ тесбѣ Ծтче һзвѣстнѡ спасеса єже по шераздѣ: пріимъ бо кртз, поспѣдовалъ єсн хртъ һ дѣл оұчили єсн превирати оұбаш плють, преходитъ бо: приложиже ѿ дѣши, вѣши везремертибѣ. тѣмже һ со ыг҃лы срадческа, прѣбнє һмкъ, дѣхъ твоий.

Слáва, һ наинѣ, бгородиценъ, һли кртообгороидиценъ.

На оұтреңи,

на Егъ гдь, тропарь тойже.

По а-и кадисмѣ, сѣдлениъ, гласъ д.

Подобенъ: Возднесиши:

Земныихъ һ тлѣющиихъ наслажденїа небрѣгахъ єсн, һ въ пустынн житїе возлюблъ єсн, мѣра краготы һ піши временныя возненавидѣла єсн, һ шиодѣ сподобилъ єсн мѣнческомъ һ пустинческомъ сочтагтиши лікъ: съ наинже моли спаси рабы твои. [Двайды.]

(л. ғг)

Слáва, һ наинѣ, бгородиценъ:

На прѣолѣ херувимскимъ сѣдлѣ, һ въ иерофехъ Ծиихъ водворлѧса, тикш на прѣолѣ стѣмъ сѣднитъ сбоемъ, вѣнцие, въ

и п'єдрухъ твоихъ, в оплощься во егъ, и стиниши в оцркви на д'е
в с'еми м'зб'и, и раздмиши наинѣ поемъ ємъ: єгоже о'моли
спасиша рабомъ твоимъ.

По й-й карадисмѣ с'едаленъ, гласъ и.

Подобенъ: Преславороспі:

Іоанновы ирбви крѣтнитела и иліи десвітланина добродѣт'єли
постомъ подражая, везплотиши пожіль єси, со агглы слава
ст'ю т҃ц'ю бжїтвенн'ю, и бѣсъвскала нахождениѧ побѣждали
м'жествомъ. т'емъ и страданіемъ крѣпкѡ подвигъ слава,
бжїтвенномъ в оплощенію кланялъся из бжїтвомъ, **ймкъ**, блаженне,
єгоже моли, грѣхъ въ штавленіе даровати, празднѹшымъ
любоѣю ст'ю память твою. [Дважды.]

Слава, и наинѣ, егороднченъ:

Иакѡ дѣлъ и єдинъ въ женахъ, та везствиениши рождшю ега
плоти, ви о'блажаємъ роди чловѣческии: ѕгнь во вселися въ
тебѣ бжїтвѣ, и іакѡ младенца доинши зижднитела и гда. т'емъ
аггльскїи соборъ, и чловѣческии родъ дистойниши славимъ весто
ржїтвѣ твоѣ, и соглагинши в опіемъ ти: моли хрѣта ега, прегрешеніи
штавленіе даровати, дистойниши поющымъ славъ твою.

По Хвалите ймака гднє:

Пріпѣвъ:

О'блажаємъ та прѣбномънче, **ймкъ**, и чтѣмъ ст'ю память
твою, наставниче монахъ въ, и собесѣдниче аггль въ.

Шаломъ и зернныи: Терпѧ потерпѣхъ гда:

По полнеленъ с'едаленъ, гласъ д.

Подобенъ: Гъвнълълъ ҆съ:

Въ пощении искъсениъ бывъз, во страдании проистълъ ҆съ, и
проефтилъ ҆съ вѣрныя твоимъ пъдниги блаженне, иже:

тѣмже тѣ въ согласио величаемъ. [Дважды.]

(л. рг ѿб.)

Слава, и наинѣ, егородиценъ.

Надеждо непостиданъ надѣющи сѧ на тѣ, ҆дина рождшалъ паче
жестивъ плотио христъ бѣ наше: тогдѣ то имъ прѣномъни
моли, подати вселенитѣй ѡчищение прегрешеніе, и вѣмъ на мъ
прѣждѣ конца житїа неправленіе.

Степенина, а-и антифѡнъ д-ръ гласъ.

Прокименъ: Чѣнъа предъ гдемъ смѣрть прѣныихъ ҆гъ.

Стихъ: Чѣо воздамъ гдѣви ѡ всѣхъ, тѣже воздаде мнъ;

Вѣлкое дыханіе:

Бѣліе прѣномъни, [писано въ конца книги се.]

По и-мъ фалмѣ стихира, гласъ и:

Иже по ѿбра兹ъ соблюди и небредимъ прѣбнє ѣтче, иже по
христовѣ вѣрѣ, сопротиви сѧ ѣти терпѣливо, и оѣтраши сѧ
мѹчнителскаго прещениа, но дхѣбнымъ мечемъ тогдѣ оѣбнълъ
ѣти: тѣмъ дерзновеніе стражавъ къ егъ, спаси чудиши тѣ ѿ
вѣлкихъ бѣдъ, прѣбніи страдальче.

Канѡнъ, гласъ 5.

Пѣсни 6.

**Ірмосъ: Гъкъ по егъ пѣшишествовавъ інъ, по бѣзднѣ спопамъ,
гонителъ Фараона видя потоплѣма, егъ побѣднъю пѣсни**

по́имъ воли́шъ.

Особлазнъ житейскъи хъ н ѿ страданій ѿкорелюциъи хъ мѧ, оўмири оўмъ мѹи страдальче прѣбнє, н въ твою похвалу тиխъ памѧть твори́ти сподоби мѧ.

Страдальческія вѣнцы лакъ страдальца прїемъ прѣбнє, **и мѣкъ**, преложенъ быль єснъ ѿ земли и мѣдь нерѣтномъ, н и свѣтъ н животъ истиинномъ преблаженне.

Страдальни крове́нъ пламень мучительскій погаси́въ, блгочестие мчи́е, напоилъ єснъ душы вѣрныи хъ, сотвори́въ прозаика жела́ніе живота вѣчнаго прѣбнє.

Богоодиченъ: Иже неумѣстимое слово во чревѣ твоемъ вмѣщено порождши, бговмѣстима же сѣнь, оутѣшилъ мѧ лютыя бѣди съяихъ свободнъ, чада.

(л. рд)

Пѣснь Г.

Имъсъ: Нѣсть стъ, икоже ты гдѣ ежъ мѹи, вознеси́й рбгъ вѣрныи хъ твои хъ елже, н оутвердивъ на камени исповѣданія твоегѡ.

Оукрѣпленъ быль єснъ силою ежію, ѿлучи́въ из подвигомъ держновеніемъ преблаженне, терпѧ болѣзни и мѣки гонительскія страданія прѣбнє ѿтче нашъ.

Крестъ да́де ти хрѣтъ подвигодавецъ великий, скрѣши́ти прѣлестъ, и пофрамыти врага, хвѣлающаго везетъдишъ, и тщетнише шатайющагося.

Твой краинѣи нозѣ прѣбнє, ко стезѣ мученія входящи.

свѣтлѡ, һ глаꙑбѣ ѡлючестнѣыхъ сїамлѧющыѧ, **Имѧ**,
многострадальне.

Бѣородиченъ: Ёже дрѣвле відѣ یакѡвъ ѿ земли простираѧ къ
нѣнѣй высотѣ, бѣжѣвши ѿ лѣствицы тѣвѣ, мрію чѣду вѣки
воспомъ палатъ.

Сѣдленъ, гласъ д.

Подобенъ: Оѹдибниса іѡсифъ:

Кр҃шениъ бысть трагію, треми кр҃шениїи вѣришъ, водою һ Ӧгнѣмъ,
һ бѣжімъ дхомъ, пѣрвѣе слезами, второе воздержаніи многими
подвижависа крѣпкѡ, поживъ равноаггльскими житіемъ на земли
блаженне, **Имѧ**: трагіе, тѣкѡ ѧгнєцъ һ зраденъ засланъ быша չѣ
хрѣтъ егъ нашемъ. тогдѣ моли непрестанно, спасиса душамъ
нашымъ.

Слава, һ нынѣ, бѣородиченъ:

Оѹдибниса іѡсифъ چже паче չистесвѧ зрѧ, һ внимаше мыслю
нже на рѹнѣ дождь, въ езикменномъ зачатїи твоемъ ешъ,
кѹпинъ Ӧгнѣмъ непалымъ, же злъ ѧрѡновъ прозлѣши. һ
свидѣтельствѧ ѡѣрѹчнинъ твои һ хранитель, сѹеннико мъ
взываше: дѣла раждаещъ, һ по рѣзвѣ паки дѣю пребываещъ.

Крѣтоородиченъ: Помышленїѧ ѿ сефардѣцъ многихъ ѿкрываюиса:
копиимъ ст҃треи твоихъ ѿзвѣлѧющи моя ѿмъ, въ распятїи
твоемъ вольномъ: чадо, ктѣ ѿзвѣти плача моегѡ, (л. ՚д ѡб.) һ
плоти тѣрзанїѧ, раздѣлѣтъ вельми ега тѣа ՚зыла всенѣстинна;
воспѣвай слове, млѣдїе твоѣ, չгѡже ради тѣрпнши распятїе.

Пѣснь д.

Імόіз: Хрітогіз молі сіла, бігз һі гді, чїніаля цірковь еголібпіш
поєтз взывайши, щі смисла чиста, ѡ гдік праздніюши.

Законіш постілісіл әсі, Законіш пострадаліз әсі, һі Законіш
вѣнчайш вýілз әсі, бжїімз слóвомз үікріблáемъ, һі невредна сеbe
соблюдáл преблжéнне.

Не терпіл прїбнє леісті возилéдовати, кв егораздмію іаку
раздменз радзлісіл приступілз әсі: сефту мысленныі востриімз,
сефтильниікз показалісіл әсі.

Сїеніодбействeмъ, іакоже Заколеніе вольное сїое приведеніз
вýілз әсі, **ймкz**, тесе ради пожренномъ, һі въ храмѣ первенецъ
почілз әсі веселлісіл.

Егородніченз: Абою пребылл әсі по ржїтвѣ, іакоже бѣ һі прежде
ржїтвѣ: іаку біга слóва родилл әсі һізвавльшаго наіз щі тлі
ходатайствомъ твоімз, пренепорочнаа.

Пѣснь ә.

Імόіз: Бжїімз сефтомз твоімз елже, үітренніюющіх з ти
дышы любобію ѡзарі, молюісіл, та вѣдѣти слóве бжїін,
істиннаго біга, щі мрака гріхóвнаго взывайши.

Орджїемз үілзввісіл врагъ, многаго терпѣнія добрелодрагъ
мчнка: һі сегѡ ногамъ попраніз вýість, һі смѣхъ іавнісіл,
посрамленіз вýівз.

Ты ылобъ мчнітельскію ѿрнідзв, неизлобнв һі кротокъ іавнісіл
мчнче віечестнє, икончайнemz твоімz кроівнымz вѣнцемz
неплѣннымz үівѣзлісіл әсі.

Мчнческим вѣнчай та честьми воністиннъ, һі постнческим

тρδы, прпбнє, **Ѣмкз**, тρδоположннкз єдннз егз нашз, на оўбійц⁸ оўкрапнвый тл.

Еѓороднченз: Раzмѣвз нздалеца тайнш пророческїй еѓозрачныи лнкз, дбо еѓоневѣстнаѧ, бжїа рождесства твоегѡ глађин⁹ нензреchen¹⁰ю, шеразы сїенными тл проznамена.

(л. ѕ6)

Пѣснь 5.

Ірмос: Жиитеиское море возвинзлемое зрѧ напастеи бѹрею, къ тихом¹¹ пристанциз¹² твоем¹³ притекъ волю ти: возведи ѿ тли животъ мои многомлѣтие.

Віѣлз єси на водахъ, ѿкормлѧемъ рѣкѹ жибоначальною ѡтче нашз, и сохраненъ былъ єси, въ ніхже погрѣшилъ гонитѣльска велїкаѧ, мѣтвою прилѣжною сїенне.

Малыимъ нзмѣнѧла велїкаѧ, сеbe мѣкамъ прѣдалъ єси прпбнє: прелѣстителъ зміа єнна, дхомъ оўмертвілъ єси еѓомвлениe.

Глаголъ твоихъ сїлы, злобы ѿбрѣтатель претерпѣти не возможе: тѣмъ оўзамъ тл, **Ѣмкз**, и рा�namъ, смртни же лютѣй, сѹровъ листецъ прѣдалъ єсть.

Еѓороднченз: Се нынѣ нз кровей твоихъ чтыихъ дбо мѣни, волотиша гдѣ, и человѣкѡмъ придннѧетса кромѣ ѡбꙗчиа, за нензреchen¹⁰ю мѣть, наше спасенїе содѣвала.

Кондакъ во оўстѣвѣ.

Ѣщє ли искать оўстѣва, глаголи сеи кондакъ, гласъ є.

Подобенз: Твѣрдыя:

Ѣкъ постника егочестина, и искущенъ, и страдальца

пронзволеніемъ честна, и постыни житяла сошерашна, въ
пѣснѣхъ достойнѣ востхалимъ, **Имикъ**, приснохвальнаго: тои во
сміа попралъ єсть.

Ікона: Странемъ гдѣнімъ поревновавъ преблженнѣ, за тогъ оѣмреши
возжелѣлъ єти, лестъ ідальскаго суетства разорилъ єти,
можеики подвигомъ проптихъ враговъ, тѣхъ злочинтвѣннамъ
ловленїю и кѡзни низложилъ єти, и вѣнѣцъ почести прїалъ
єти, **Имикъ**, прѣбнѣ отрадальче. тѣмъ вѣрою привѣглѣмъ въ твои
кробъ, и зовемъ ти: ѿ врагъ видимыихъ и невидимыихъ низбѣни
насъ, ты бо смиа попралъ єти.

Пѣснь 5.

Імісъ: Родателнѣ оѣвшъ пѣщъ содѣла агглѣ прѣбнѣмъ
Отрокомъ, хладѣнъ же ѿпалакюще велѣнїе бѣже, мѣчитела
оѣвѣща вонити: благословенъ єти бѣже Отцѹзъ нашихъ.
(л. рѣ ѿб.)

Мілованія: Же къ плоти ѿлучивъ оѣмъ твои елженнѣ,
ѡпалакемъ Отнѣмъ и сожигаемъ мѣдре, Отроческѹ востѣвѣл
пѣсни: благословенъ бѣже Отцѹзъ нашихъ.

Огонімнѣ бываютъ єдинымъ привыканіемъ твоимъ, лѣкаїн
дѣти, познавши тѧ постника и мѣника Христова, прѣбнѣ, поюща
тѣплѣ: благословенъ бѣже Отцѹзъ нашихъ.

Возвѣщенъ ти бысть конецъ преблженнѣ, **Имикъ**, вседѣтельною
вѣлею: тѣмъ вдаласъ єти болѣшемъ пощенїю, и ѿ славы въ слаѣ
преходиши, оѣбенъ былизъ єти Христы ради надъ вѣмнъ бѣга.

Бого родиженъ: Оѣниемъ мѧ ѿдержима, возбнїгни преѣтла, къ

дѣланію бѣхъ дѣлъ, оўкраплѧющи мѧ на враги, прѣсна
борющыя мѧ людѣ, и противными помыслы преъющаѧ.

Пѣснь ۷.

Ірмосъ: **И**зъ пламене прѣбныиъ роевъ источникъ єсѧ, и прѣнагѡ
жерть въодою попалъ въ: всѧко твориши христу, токмо єже
хотѣти, тѧ превозносиша во всѧко вѣки.

Поистинческии добродати оўкрашаемъ, и ранимыи болѣзвныи
оўтомлляемъ, побѣдотвѣрцъ показалъ єсѧ преславне, побѣдныи
почести ѿ негѡ пріимъ.

Воспалъвса любовию вседержителею, **и**мѣкъ, преславне, вражью
возвѣшенію въиу низложилъ єсѧ: и къ егъ желаніемъ твоимъ,
приль въ: тога въ тебѣ жиѳуша во вѣки.

Мати бѣхъ мѣнице егоблжение, сподоби мѧ, и искѹшеній и бѣдъ
нѣави, чтѹшаго тѧ, **и**мѣкъ, прѣбне, и подъ крою твою
принеѳглѧющаго.

Егородиценъ: Радѹса, сталя гора, и егопроходнала, радѹса,
сїенныихъ тѣни габленіе, и слышаніе страшное, и недобъ
внѣмое зрење: радѹса дѣо, падшихъ возведеніе.

Пѣснь ۸.

Ірмосъ: **Б**га чловѣкѡмъ не возможно видѣти, на негоже не
смѣютъ чини аггельстїи взырати: тебою же всенѣла, гаѣса
чловѣкѡмъ слово воплощено, єгоже величайше, изъ небыи
вън тѧ оўблажаемъ.

(л. ۱۵)

Ты къ послѣдней краюти и сладости приспѣла єсѧ, егомѹде

Отче на́шъ, Господи, и́ вни́зъ е́гда бы́лъ Го́споди, по́ль со ве́зпио́тныи: си́тъ, си́тъ, си́тъ Го́споди та́мъ ве́дите ве́селиннаѧ, и́ ве́селиннаѧ.

Избыва́в ѿ си́тъеи ловáщиҳъ та́мъ, въ до́бротѣ нѣнѣи почілъ Го́споди прѣбнє, Господи, и́ съ м҃и́ческими си́вокупніи Го́споди Го́споди вънъ: со ве́зпио́тныи ны́инѣ молісѧ ѿ ве́тхъ на́шъ, іакѡ да та́мъ о́ублажа́емъ.

Крѣпости́ и́ держа́въ христо́въ положи́въ, а́лъю е́тъе въ прогоніи Го́споди молівъ, и́ въ външинаѧ пристанища приста́лъ Го́споди, о́украшенихъ ве́сь, бж҃твенныи си́втоли́тїи бого́тнѡ ѿблажа́емъ.

Бого́дніченъ: Ра́зумѣти чадо непостижимое ржавъ твоегѡ мѣти дѣо, не могуще, молчаниемъ си́е паче славище, твѣ славословіи преблаженію, и́ Гдінъ добрю въ женахъ, и́ преи́упорочиу.

Свѣтіленъ.

Подобенъ: Же́ны! о́слышиши:

Страданіемъ пе́рво е́сть добрѣ нікогда си́въ, вто́ро же постомъ тече́ніе бж҃твенное говерши́въ, на и́есла возшель Го́споди, христъ предстоиши, Господи, отче прѣбнє, за на́шъ молісѧ тѣплѣ пою́щиҳъ та́мъ.

Бого́дніченъ: Ра́дость нензре́ченію ро́ждши гдѣ, радость на́шъ нѣныи пристаники си́вбори, ве́тхъ твѣ почиталющиҳъ пречи́тала, благода́ть и́стиниу, ѿ душѣ вопи́ющиҳъ ти: не засуди твоѧ рабы́ благословеннаѧ мріе.

На хвалітехъ си́тъиры, гласъ 5.

Ми́ческими кро́вьми и́щению ризъ ѿчевленіи въ шель Го́споди во си́тъи си́тъиахъ достоинѡ слави, и́дѣже си́тъи нензре́ченныи, и́дѣже бж҃твеннаѧ слава, и́дѣже гласъ

пра́зднѹшихъ: ѿ негѡже пра́дѡвъ твои́хъ мѹничеиіл вострилъ
єсѧ побѣды, и вѣнѣцъ неѹвладаюши, и вѣчнѹшѹ добрѹ славъ,
и рা�йское житїе, **ѢМІК**, премѹдре. то дерзновеніемъ молися ѿ
дѹшахъ нашихъ. **[Дважды.]**

(л. ъс ѿб.)

Мучений треволненіл не поколебала твоѧ дѹши, ии златвореніе
долготы во мрачнѣй темнице, тѧ скрывалѹше сградальче
славне: но іакѡ съѣтъ возмѣлъ єсѧ во тьмѣ бѣдствиющыимъ
сѹетїл, иже съны днѣ показалъ єсѧ бѣнею крѣшенил,
порожденіемъ болышимъ и спасительнымъ, и ежественнымъ
превысаниемъ, іакѡ сградалеца бѣоприятенъ премѹдре, **ѢМІК**.

Кто достоинъ добродѣтелей твои́хъ исповѣсть побѣды; какъ
оуслѣдѣ мѹченил и терпѣніл и зреѣтъ; во Обои́хъ ео благододилъ
єсѧ христъ, **ѢМІК**: и иынѣ не престай молися оугодните, спаси
дѹши наша, іакѡ именемъ прѣбномѹчи, дерзновеніе многое.

Слава, гласъ Е.

Пріидніте пѣсни ми вѣнчаемъ сградальца христова, іакѡ крінъ
сельный, и рѧ бѣтвенаго благорасленный цвѣтъ: православныихъ
ѹвчѧ, чистоты доброта, вѣры оугорежденіе, слава воздержанія,
іависла бѣтвенна мірови: тѣмже вѣнцу приѣтъ цркви
непремѣненъ.

И иынѣ, бѣороднченъ:

Всѧ оуговаріе моѧ на тѧ возлагай, мѣни бѣй, сохраніи ма подъ
кробомъ твоимъ.

Крестобѣороднченъ: Гробъ вензрѣлыи чгда, єгоже невоздѣланнъ

ко ѹг҃тробѣ младоносила єсн, на дрѣвѣ тѣкѡ ѹзрѣла єсн сеғò
внѣлища, рыдліющи вонклицѣла єсн, взыбайющи: чадо, сладость
нискапаи, єюже пїанство всакое отрастей ѿмѣляетсѧ, блгодаѣтель,
мене ради тебе рождшиѧ, ежесловенными ѹг҃тбшеными, тѣкѡ
блгодаробенъ.

Ѣще йматъ Славъ на отиховиѣ, глаголи,
И нынѣ, бгородиценъ, илъ крто бгородиценъ.